

britànica, sinó a la vella Europa, que avui tant reverencia el dòlar multinacional.

Per tot plegat, no crec que l'esperança que una revista de Granollers (bressol de pintura, grafisme, fotografia i hoste de manifestacions tan difícils com són les que es refereixen al teatre) pugui deixar una empremta en l'art i la cultura (no sols la literària sinó també la tan descurada, la científica) de la nostra època sigui un deliri. Més aviat una confiança que, segurament, me la dona la dita d'un gran poeta (vallesà, a més), Pere Quart (de pseudònim DNI Joan Oliver), segons el qual: "Com el Vallès no hi a res". Si, per arrodonir-ho, aquest Vallès mira cap a l'Orient... Res no pot fallar. Ni una revista.

Marta Pessarrodona